

2.12. BASIN, YAYIN, İLETİŞİM

CEZAEVLERİNDE HALEN 100'E YAKIN GAZETECİ VAR!...

2.12.1 BASIN AÇIKLAMALARI

Sekreteryası Şubemiz tarafından yürütülen TMMOB Ankara İKK ve AEMÖP adına 25 Ocak 2010 tarihinde “**24 OCAK KARARLARINI PROTESTO ETMEK AMACIYLA**”, 25 Mart 2010 tarihinde “**AKP : DURMAK YOK SALDIRMAYA DEVAM**” başlıklı, 30 Nisan 2010 tarihinde **1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI** ile ilgili olarak, 25 Mayıs 2010 tarihinde **ZONGULDAK'TA MEYDANA GELEN MADEN OCAĞI CİNAYETİ** ile ilgili olarak, 01 Haziran 2010 tarihinde **İSRAİL'İN, FİLİSTİN'E İNSANİ YARDIM MALZEMESİ TAŞIYAN GEMİLERE SALDIRISI** ile ilgili olarak, 18 Haziran 2010 tarihinde **PEYZAJ MİMARLARI ODASI MUĞLA İL TEMSİLCİSİ'NİN ÖLDÜRÜLMESİYLE İLGİLİ** olarak, 31 Temmuz 2010 tarihinde “**İHTİYACIMIZ, “BİRLİKTE YAŞAMA KÜLTÜRÜ**” başlıklı, 13 Ağustos 2010 tarihinde “**12 EYLÜL'LERE, AKP'YE, AKP ANAYASASINA, BASKICI VE OTORİTER YÖNETİMLERE HAYIR!**” başlıklı, 18 Ağustos 2010 tarihinde “**12 EYLÜL ANAYASASINA DA AKP ALDATMACASI-NA DA HAYIR!**” başlıklı, 18 Aralık 2010 tarihinde **TEKEL İŞÇİLERİNİN DİRENİŞLERİNİN 1. YILI NEDENİYLE** basın açıklamaları yapılmıştır.

06 Ocak 2011 tarihinde “**EN PAHALI ULAŞIM ÖDÜLÜ ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİNE!**”, 8 Mart 2011 tarihinde “**KADINLARA YÖNELİK SALDIRILAR 'MÜNFERİT' DEĞİL 'SİSTEMATİK TİRİ'**”, 11 Mart 2011 tarihinde “**TATSIZ TUZSUZ YEREL YÖNETİM**”, 17 Mart 2011 tarihinde “**NÜKLEER MÜSİBETLER DEVAM EDİYOR**”, 18 Nisan 2011 tarihinde TMMOB Kurultayları Ankara Yerel Etkinlikleri ve 15 Mayıs TMMOB Mitingi'nin Duyurusunun Yaygınlaştırılması amacıyla. Sekreteryası Şubemiz tarafından yürütülen AEMÖP adına, 07 Ocak 2011 tarihinde “**ZAM DEĞİL NİTELİKLİ VE UCUZ ULAŞIM İSTİYORUZ!**”, C09 Şubat 2011 tarihinde **OSTİM'DE YAŞANAN İŞ CİNAYETLERİNİ PROTESTO İÇİN** Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde basın açıklamaları yapmıştır.

YAŞASIN 8 MART!

Yüzyıllardır süregelen emek mücadelesi içinde yolun yarısını kat eden, Novamed'de, SEKA'da, DESA'da, TEKEL'de, TARIŞ'te direnen, yaşamın her alanında mücadele eden kadınlar, 8 Mart 1857'de hayatları pahasına haklı talepleri için greve giden New Yorklu kadın tekstil işçilerinin başlattıkları mücadele zeminini daha da güçlendiriyorlar.

Aradan 153 yıl geçmesine rağmen kadınlara uygulanan baskı ve ayrımcılık, gerek çalışma yaşamında gerekse ev yaşantılarında ve sokakta devam etmekte. Hâlâ âşık olmanın yasak olduğu bu ülkede bir insanı sevdiği için töre adı altında ölüm ile cezalandırılan kadınlar varken, kocası ve babası tarafından mal yerine konulup başlık parası ile berdelde alınıp satılan kadınlar varken, yaşı, mesleği ya da eğitimi ne olursa olsun sadece fiziksel olarak daha güçlü olduğu için bir erkek tarafından uygulanan şiddete maruz kalan kadınlar varken, tacize ve tecavüze uğrayan kadın ve çocuklar varken hiçbir şeyin gelişmediğini ve değişmediğini söyleyebiliriz.

Kadınların yaşamın kıyısında değil bilakis tam ortasında var olduklarını göstermek ve yaşanan ayrımcılığın son bulmasını sağlamak için eğitimden, çalışma yaşamına kadar yaşamın her alanında bir dizi düzenlemeye gidilmelidir. Toplumsal cinsiyet rollerinden uzakta, "kadın işi", "erkek işi" ön yargılarından arınmış herke-

sin arzu ettiği meslek dalında yetiştirilebileceği, kadın erkek herkesin parasız olarak ve eşit koşullarda erişilebileceği bir eğitim sistemi oluşturulmalıdır. Çalışma yaşamında, toplumsal cinsiyete bağlı iş bölümü sonucu; teknik, yönetim ve bütünleme gerektiren işlerde kadınlara karşı ayrımcılık uygulanmamalıdır. Ücretlerin düşürüldüğü, daha esnek çalışma şartlarının getirildiği, denetimsiz, sendikal hakların ortadan kaldırıldığı bir işgücü piyasasına karşı mücadele edilmelidir. Ancak bu tür düzenlemeler yapıldığı takdirde kadına yönelik ayrımcılık ve şiddetin biraz olsun önüne geçebiliriz.

1857'den beri süren mücadelenin kıyısında, köşesinde, ortasında veya yanında duran tüm kadınların "8 Mart Dünya Kadınlar Günü"nü kutluyoruz.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası

Ankara Şubesi 20. Dönem Yönetim Kurulu

BİLİNÇSİZ KULLANILAN ASANSÖR ÖLDÜRMEYE DEVAM EDİYOR

Bütün uyarılarımıza, önlem alınması gerektiği yönünde yaptığımız çağrılarımıza karşın asansör 'cinayetleri' sürüyor. Belediyeler, valilikler, apartman yöneticileri asansörler konusunda gerekli hassasiyeti göstermiyorlar. Gerekli önlemler alınmazsa; hayatımızı kolaylaştıran insanları ve yüklerini bir yerden başka bir yere taşımaya yarayan asansörler ölüm makineleri olmaya devam edecek.

Son olarak 21 Nisan 2010 günü Yozgat'ta 6 kişilik asansöre 11 kişinin binmesi sonucu meydana gelen kaza nedeniyle ne yazık ki bir vatandaşımız hayatını kaybetti. Oysa çok değil birkaç ay önce hazırladığımız asansör kaza raporunda sadece Ankara'da 1998-2009 yılları arasında meydana gelen asansör kazalarında 9 kişinin öldüğünü açıklamıştık. Bu yıllar arasında resmi makamlara ulaştırılan asansör kazaları sonucunda 67 kişi yaralanırken kayıtlara geçen asansör kaza sayısı 1288 olmuştu.

Ölümlerle sonuçlanan asansör kazası sayısı basına yansıyandan daha fazladır. Asansör kazaları sonucu hafif ve ağır yaralanmalar ise kamuoyuna yansımamaktadır bile. Asansörler; dikey taşıma amaçlı olarak kullanılan, mekanik ve elektrik aksamalarının birlikte bulunduğu sistemlerdir. Kullanıldığı binaya bağlı olarak çalışma yükseklikleri zaman zaman oldukça fazla olabilmekte ve bu durumlarda can emniyeti açısından çok daha fazla emniyetli çalışma koşullarına ihtiyaç duyulmaktadır. Basına da zaman zaman yansıyan kazalar, üzücü sonuçlara yol açabilmektedir. 18.11.2008 tarihli 27058 Sayılı Resmi Gazetede yayımlanan ve 18.05.2009 tarihinde yürürlüğe giren Asansör Bakım ve İşletme Yönetmeliği'nin 9. maddesi şu şekildedir: "Bina sorumlusu; asansörün, bu Yönetmelik kurallarına uygun olarak güvenli bir şekilde çalışmasını sağlamak amacı ile ayda en az bir defa düzenli olarak bakımını yaptırmaktan ve kullanıcıların can ve mal güvenliğini tam olarak sağlanması amacıyla gerek kullanım hatalarından, gerekse harici müdahalelerden meydana gelebilecek tehlikelerin önlenmesi için ilk yıllık kontrolünü asansör hizmete alınmasını müteakip 2 yıl sonra, devamında ise yılda en az 1 kere yaptırmaktan sorumludur."

Yine aynı Yönetmeliğin 10. maddesi şu şekildedir: "Yapının bağlı bulunduğu Belediyelerce veya Belediye hudutları dışındaki yapılar için Valilik veya ilgili kanunlar çerçevesinde yapı ruhsatı vermekle yetkilendirilen kurum ve kuruluşlarca, asansörün hizmete alınmasını müteakip 2 yıl sonra, devamında yılda en az 1 kere olmak üzere, her asansörün kontrolü yapılır. Ancak, kadrosunda yeterli sayıda elektrik/elektronik ve makine mühendisi bulunmayan Belediye veya Valilik veya ilgili kanunlar çerçevesinde yapı ruhsatı vermekle yetkilendirilen kurum ve kuruluşlar, yıllık kontrol işini, o asansörün yapımında görev almamış yetkili

mühendisler yaptırabilirler..." ifadesiyle de Belediyelere ve Valiliklere sorumluluk yüklenmektedir.

Yine aynı Yönetmeliğin "Tanımlar" kısmında, yetkili mühendis tanımı, TMMOB`ye bağlı Elektrik Mühendisleri Odası ve Makina Mühendisleri Odası'nca mesleki yeterliliği belgelendirilen mühendisleri ifade eder.

Yönetmelik açıkça belirtmektedir ki, asansörlerin yılda en az bir kez bakım yaptırılmasından bina yöneticisi sorumlu olarak gösterilmektedir. Yılda en az bir kez yapılan bu kontrol ile asansörler güven içinde kullanıldığı gibi, bina yöneticisinin ve bakımcı firmanın da sorumluluklarını yerine getirmesini sağlıyor. Oluşabilecek kazalar, insanlara zarar verebildiği gibi sorumluluk taşıyanların, yasal takibatını da gerektirmektedir. Tüm uyarılarımıza rağmen apartman yöneticileri binalarındaki asansörlere denetim yaptırmamaktadır. Bu durumdaki Bina Yöneticilerinin/Sorumlularının ivedilikle bağlı oldukları Belediye veya Valilik ile irtibata geçmesi gerekmektedir.

EMO Ankara Şubesi ve MMO Ankara Şubesi olarak bazı belediyeler ile imzalanan protokoller çerçevesinde asansörlerin yıllık periyodik denetimleri halen yapılmakta bunun yanı sıra ortak protokol imzalanan belediye sayıları gün geçtikçe artmaktadır.

EMO ve MMO tarafından yapılan kontrollerde, bu kontrolü yapan mühendisler emniyet ve işletme yönünden tesisin işletmesinde engel bulunup bulunmadığını belirten ve sorumluluğunu taşıyan bir rapor düzenlemektedir. Bu kontroller, bir Makine ve bir Elektrik Mühendisi'nin mutlaka bulunduğu uzman ekipler tarafından, kontrolü yapılan asansörün bakım sorumlusu firmanın bilgisi dâhilinde yapılarak, varsa asansörlerde bulunan aksaklık ve eksiklikler rapor edilmekte ve düzeltilmesi için süre tanınmaktadır. Kontroller neticesinde kullanılmasında sakınca olmayan asansörlere "yeşil", eksikliklerin ivedilikle giderilmesi gereken asansörlere "mavi" ve kullanılması sakıncalı olan asansörlere "kırmızı" etiket yapıştırılmaktadır. Yeşil, mavi ve kırmızı etiket alan asansörler www.asansor.org.tr adresinde ilân edilmektedir.

Trafik kazaları konusunda milli seferberlik ilan edilip, gerek televizyon gerekse gazete başta olmak üzere medya kuruluşlarında geniş bir eğitim kampanyaları başlatılırken, asansör konusunda böyle bir çalışma yapılmaması anlaşılır gibi değildir. Hayatımızın vazgeçilmez bir aracı haline gelen asansörlerin tehlike saçmasını önlemek elimizdedir. İlgili yönetmelikler çerçevesinde Belediyelerin, Valiliklerin ve apartman yöneticilerinin önlem alması kazaları önleyecektir. Asansörler can yakan değil, can taşıyan sistemler olarak hayatımızda önemli yer tutmalıdırlar. Yetkililerin ve sorumluların da asansörlere önem vermesi durumunda can kayıplarının ortadan kaldırılması mümkündür. Bakımı yapan firma bina sorumlusunun 2 kişiden az olmamak üzere asansör sayısını dikkate alarak belirleyeceği sayıda kişiye acil durumlarda kurtarma çalışması konusunda eğitim vermek zorundadır. Kurtarma çalışmalarını içeren talimat, kurtarma çalışması yapacak olanların kolaylıkla görebilecekleri yerlerde muhafaza edilmelidir.

Kullanıcılar kabin içinde ve zemin katta bulunan asansör kullanım talimatına uymalı bu konuda halk bilinçlendirilmelidir.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası

Ankara Şubesi 20. Dönem Yönetim Kurulu

MADIMAK OTELİ MÜZE OLMALI

1993 yılının 2 Temmuz`unda Sivas`ta yaşanan katliamın üzerinden 17 yıl geçti. Bu 17 yıl boyunca sadece onlarca aydınımız değil, bu ülkenin aydınlık, ilerici umutları da Madımak`ta yakılmak istendi. Toplum vicdanı yara aldı.

O dönemde bu katliama seyirci olanlar bugün demokrasi havarisi kesilip bizzat o acıları yaşayanları görmezden gelip "açılım" adı altında toplumun zayıf hafızasından fayda sağlamaya çalışıyorlar. Yaşanan acılarla yüzleşmeyi ve bu katliamın asıl faillerinin yargılanmasını önlemeye çalışıyorlar. Devletin tüm olanaklarını ellerinde bulundurdıkları halde Madımak katliamını engelleyebilecekken ellerini ovuşturup büyük bir keyifle yanan ateşi harlayanlar, şimdi yine aramızda ellerini kollarını sallayarak dolaşabilmektedirler. Aydınlığa tahammül edemeyip kendi gölgelerinden beslenen erk sahipleri bu topraklarda farklı din, dil, ırk ve mezhepten olanlara hiçbir zaman tahammül edemediler. Halkların kardeşçe, bir arada yaşayabilmelerinin önüne hep engel koymayı tercih ettiler. Toplum vicdanını bir nebze olsun rahatlatmak adına Madımak Otelı`nin müze yapılması ve Türkiye halkları tarihinin en utanç verici olaylarından biri olan bu katliamın belleklerden silinmemesi yarınlarımızın insandan, emekten, güzellikten yana inşası için önemlidir. Ve unutulmamadır ki, acılarımızı yok sayarak değil, onlarla ve sorumlularıyla hesaplaşarak insanlığın yarınını insan ve insana bağlı onurlu değerler üzerinden kurabiliriz.

Saygılarımızla.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası

Ankara Şubesi 20. Dönem Yönetim Kurulu

AKP`NİN NALINCI KESERİ, ELEKTRİK FİYATLARI

AKP hükümeti tarafından 2008 yılında getirilen, maliyet bazlı fiyatlandırma adını verdikleri "otomatik zam" ile elektrik fiyatları her 3 ayda bir yeniden belirlenmektedir. Kendi yöntemleri ile her zaman elektrik maliyetini yüksek hesaplamayı başarabilen AKP, maliyetlerin düştüğünü görünce, mızrağı çuvala sığdıramayıp önce elektrik fiyatlarında indirim demiş, sonra zam yapmaya karar vermiş ve son olarak da fiyatları değiştirmemeye karar vermiştir. Maliyet bazlı fiyatlandırma diyenlerin mumu yatsıdan önce sönmüştür.

Halbuki barajlardaki su seviyesinin 2010 yılında artması ile son 5 ayda çok daha ucuz üretim yapılabilen hidroelektrik santrallerinde 2009 yılına göre %72 daha fazla üretim yapılmış ve elektrik üretim fiyat ortalaması düşmüştür. Maliyet bazlı fiyatlandırma dedikleri otomatik zam yöntemi ile EÜAŞ tarafından üretilen elektriğin üretim maliyeti değil, TETAŞ tarafından dağıtım şirketlerine satış fiyatları baz alınmakta, yatırım ve finansman giderleri de maliyet olarak gösterilmektedir.. Aslında insan hakkı olan enerjiyi ihtiyaç olarak tanımlayan neoliberal politikalar, şimdi bu insan hakkı üzerinden daha fazla soygun mekanizmalarını acımasızca işletmektedir. Elektrik üretim ve dağıtımını 30 yıldır uygulanan neoliberal politikalar ile büyük oranda özelleştirilmiş ve kamudan özel kesime sermaye aktarılan bir alan haline gelmiştir. Elektrik dağıtımlarının özelleştirilmesi ile sürekli ve otomatik soygun düzeni kurulmuştur. Zarar eden kamu kuruluşlarını satacağız diye yola çıkan özelleştirmeci zihniyet kamuya ait ve tekel konumundaki altın yumurtlayan tavukları yok pahasına sermayenin kümesine vermiştir.

Kaymakları Sermaye Yiyor, Bulaşığı Halk Yıkıyor...

AKP hükümeti özelleştirme ve benzeri yöntemlerle sermaye transferi yapmakta, ortaya çıkan bütçe açıklarını ise halkın zorunlu harcamalarından çıkarmaktadır. Yani sofraya oturan sermaye, bulaşığı yıkayan ise vatandaşdır. Elektrik üretim ve dağıtımında gittikçe azalan kamu ağırlığı ile gittikçe artan özel sermaye ağırlığı sektör

dengelerini sürekli olarak kazanca endeksli hale getirmektedir. Kamu adına düzenleyici ve denetleyici olacağı savıyla oluşturulan EPDK ise sermaye şirketlerinin karlılığını arttırmanın gerekçelerini savunmak dışında bir iş yapmamaktadırlar. Elektrikte halen önemli ölçüde vergi ve paylar bulunmaktadır. Elektrik faturasına bindirilmiş pay ile TRT`ye kaynak sağlanmakta ancak diğer taraftan TRT hükümetin vuvuzelası haline getirilmektedir. Bu pay ve vergiler elektrik fiyatlarını zaten yükseltmekteyken, özel sermayenin kazanç hırsına kendini memur etmiş enerji yönetimi bürokrasisi tarafından elektrik fiyatları daha da fahiş hale getirilmektedir. Özelleştirmeden kısa süre önce yapılan düzenlemelerle sokak aydınlatmasının belediyelerden yani tüketicilerden alınması sağlanarak özelleştirme ile dağıtım bölgelerini alacak olanlara kıyak yapılmıştı. Özelleşen bölgelerin altyapı yatırımları ise sözleşme gereği sözleşme süresince kamu hazinesinden karşılanmaya devam edilecektir. Bu hangi mantığın ürünüdür ki dağıtım karları sermayeye giderken yatırım maliyetleri kamunun sırtına yüklenmektedir.

Elektrik fiyatları ile bütçe açıkları finanse edilmekte, özel sektöre daha fazla kazanç sağlanmakta, çevresel ve tarihsel dokuya zarar veren yatırımlara dolaylı ya da doğrudan kaynaklar oluşturulmaktadır. Bu elektrik politikaları ile halkın soyulması kaçınılmazdır, bu politikalardan vazgeçilerek;

- Yaşam standardına oranlı fiyat tespiti yapılmalıdır,
- Elektrik faturalarındaki elektrikle ilgisi olmayan paylar ve vergiler kaldırılmalıdır,
- Özel sektörün enerji sektörüne girmesi ile fiyatların arttırıldığı ortadadır. 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu iptal edilerek kamunun yatırım yapmasının önündeki yasal engel kaldırılmalı ve elektrik üretim-iletim-dağıtım merkezi bir yapıda kamu eliyle yönetilmelidir,
- Özelleştirmeler derhal durdurulmalı ve özelleşen tesisler geri alınmalıdır,
- İklim değişikliğine yol açmayan ve tarımı, çevreyi, turizmi, doğayı, kültürel mirası tahrip etmeyen yöntemlerle enerji üretimi sağlanmalıdır,
- Elektrik gelirleri ile özel sektöre kaynak transferi yapmaktan vazgeçilerek bu gelirler yenilenebilir enerji kaynakları araştırmalarına ve yatırımlarına ayrılmalıdır,
- "Kaynak çeşitliliği" ve "karanlıkta kalma" senaryoları yazmaktan uzaklaşıp nükleer maceradan derhal vazgeçilmelidir.

ÖZELLEŞTİRMELER DURDURULSUN!

ÖZELLEŞTİRME İDARESİ BAŞKANLIĞI KAPATILSIN!

KAR İÇİN DEĞİL, HALK İÇİN ENERJİ!

ENERJİDE KARANLIK VE KİRLİLİĞE SON!

YAŞANABİLİR BİR DÜNYA!

ENERJİNE SAHİP ÇIK GELECEĞİNİ KARARTMA!

Tüketici Dernekleri Federasyonu

Elektrik Mühendisleri Odası Ankara Şubesi

ELEKTRİKTE ÇARPILACAK YALANLAR

1980 askeri darbe sonrası getirilen özelleştirmeci neo-liberal ekonomi politikalarının en pervasız uygulayıcısı sözde darbe karşıtı özde darbe ürünü AKP iktidarı, kamu işletmelerinin tümünü elden çıkarma noktasına getirdi. Kamu yararı yerine bir avuç sermaye grubu ve onun yandaşları çıkarına kararlar alan, "zarar ediyorlar satalım kurtulalım" diyerek özelleştirmeleri kamuoyu gözünde meşrulaştırmaya çalışan; kamunun çıkarı için mücadele veren Meslek Odaları'nı "terör" uygulamakla suçlayan neo-liberal düşüncenin en son sözcüleri baltalarını yine taş vurdular. Zarar ettiği için özelleştirilen elektrik dağıtım şirketlerinin büyük bölümü kâr ettiği ortaya çıktı. Bir kez daha yineliyoruz, balçıkla güneş sıvanmayacağı gibi, özelleştirme mızrağı da AKP çuvalının içine sığmıyor.

Maliye Bakanı tarafından TBMM`de bir soru önergesine verilen yanıtta, özelleştirilmesi kısa bir süre önce gerçekleştirilen Boğaziçi EDAŞ`ın 2009 yılı sadece bir dönemde 158.793.760 TL kârda olduğu, yine özelleştirilen Trakya EDAŞ`ın aynı dönem için 32.140.497 TL kârda olduğu, Gediz EDAŞ`ın 2008 yılı 4. Dönem`de 60.348.818 TL kâr ettiği belirtiliyor. 2009 yılında özelleştirme adı altında peşkeş çekilen bir başka dağıtım şirketi Başkent EDAŞ`ın 2008 yılı bir dönem kârı 71.434.402 TL`dir. Buradan bir kez daha soruyoruz; hani elektrik dağıtım şirketleri zarar ediyordu? Kâr içinde yüzen dağıtım şirketlerini altın tepsilerde sermayeye sunarken izin almanız gereken yer IMF değil halktır.

AKP iktidarı; Irak Savaşı ile kamuoyunun gündemine giren Embeded (İliştirilmiş) gazetecilik anlayışı ile kendi yandaş medyasını oluşturmuş ve halen aynı anlayışla yargıdan güvenliğe kadar yandaş kurumlarını oluşturmaya çalışmaktadır. Meslek Odaları`na yönelik yapılan provokatif saldırının gerçek nedeni bu rakamların arkasına gizlenmiş durumda. Elektrik dağıtım şirketleri kâr içinde ve kamu yararını hiçe sayan AKP Hükümeti tarafından bu kârlı kuruluşlar altın yumurtlayan tavuklar büyük sermayedar gruplarına hibe edilerek, "Alın sizin kucağınızda altın yumurtlamaya devam etsin" denilmekte ve kamu yararını gözetken kurumlara iliştilmiş/yandaş gazeteler ve bakanlar tarafından "Kimse Türkiye`ye ayak bağı olmasın" denilerek göz dağı verilebilmektedir. Uygulamalarının hukuksuzluğunu bilen AKP hükümetinin hukuk korkusu akıl tutulmasına yol açmaktadır. Açıktır ki; eğer özelleştirmeler hukuka ve kamu yararına uygun olsaydı hükümetin ve yandaşlarının mahkemedен korkmalarını gerektiren bir durum da olmazdı.

Sırada termik ve hidroelektrik santralleri var

Elektrik dağıtım şirketlerinin paylaşılmasının ardından sıra Elektrik Üretim A.Ş. Genel Müdürlüğü bünyesinde bulunan termik santraller ve hidroelektrik santrallerinin tek tek veya portföyler halinde özelleştirilmeleri bulunmaktadır. Türkiye`deki 17 termik santral ile 28 hidroelektrik santrali; Hamitabad, Çan, Seyitömer ve Soma termik santralleri öncelikli olmak üzere özelleştirilmek istenmektedir. Elektrik üretimden dağıtıma piyasanın vahşi koşullarına teslim edilmekte, "elektrik fiyatları 5 yıl artmayacak" söylemleri ile halk aldatılmaktadır. Özelleştirme sonucu aldıklarında zaten kâr eden bu kuruluşları daha da kârlı kılmak isteyen sermaye grupları özelleştirmeye hazırlık döneminde olduğu gibi değişik kalemler adı altında elektrik birim fiyatlarını artırmaya devam edeceklerdir. Bu güne kadar dünyada ve Türkiye`de yapılan özelleştirme uygulamalarının kaçınılmaz sonucu "Zam"dır.

Kayıp kaçak oranı yüzde 20`lerde

Elektrik üretim ve dağıtım sırasında, kullanımda yaşanan kayıp kaçak oranı giderek artmakta ve resmi rakamlar bile bu oranın yüzde 20`lerde olduğunu göstermektedir. Yani üretilen her 100 birim elektriğin 5`te 1`i daha üretime girmeden, kullanılmadan kayıplara karışmaktadır. Resmi rakamlar 2008 yılında TEDAŞ genelinde kayıp kaçak enerji oranının yüzde 14.37 iken bu oranın 2009 yılında yüzde 17.71`lere yükseldiğini gösteriyor ki bu oranın daha fazla olduğu bilinen ama açıklanmayan bir gerçektir. 2009 yılında toplamda kayıp-kaçak olan 22.541.525.973 kWh enerjinin ülkeye yaklaşık maliyeti 4.503.571.474 TL`yi bulmakta.

Kayıp kaçak oranlarını dünya standartlarına çekmek için gerekli yatırımı yapmak yerine "satalım kurtulalım" ve kaybedilmek üzere "çevreyi/tarihi/doğayı tahrip etsek de daha fazla elektrik üretilim" mantıksızlığı uygulanmaktadır.

Yıllardır söylediğimiz gibi DB ve IMF orijinli soyguna ve yolsuzluğa odaklı neo-liberal ekonomi politikaları ve ısrarla sürdürülen özelleştirmeler; daha fazla doğa ve tarihi miras katliamı, daha fazla işsizlik, daha fazla hak kaybı, daha fazla zam, daha kötü hizmet, daha fazla kamu zararı, daha fazla yolsuzluk, daha fazla iş kazası ölümleri ve vergi kaçağı gibi olumsuzluklarla karşımıza çıkmaya devam etmektedir. Sağlıkta, eğitimde, sosyal güvenlikte, haberleşmede yaşanan özelleştirmelerin hepsi kamusal yıkımlara yol açmıştır. Bugüne kadar yapılan özelleştirme uygulamaları ve süslü söylemlerin oluşturduğu tezatlıklar, eğer özelleştirmeler devam ederse katlanarak devam edecektir. Yapılanlar yapılacakların göstergesidir.

Temel bir insan hakkı olarak kabul edilen enerji; güvenilir, kesintisiz, kaliteli ve ucuz olarak sunulması gereken bir kamu hizmetidir. Elektrik, şu an olduğundan çok daha ucuz bir bedelle sağlanmalıdır. OECD ülkeleri içinde en yüksek kayıp kaçak oranına sahip elektrikteki bu vurgun ve beceriksiz yönetim anlayışı durdurulmalı, dışa bağımlı, doğalgaza endeksli ve diz boyu yolsuzluğa batmış enerji politikalarından bir an önce vazgeçilmeli, enerji üzerinden rant sağlayan bütün kesimler -politikacılar dahil- tasfiye edilmelidir. Akkuyu`da yapılması planlanan nükleer güç santrali için Rusya`yla yapılan anlaşmalar iptal edilmeli ve riskli, pahalı, dışa bağımlı, atık sorunlu bir yöntem olan nükleer sevdadan vazgeçilmelidir.

Elektrik enerjisi planlaması; kamu tarafından üretim, iletim, dağıtım bir bütün olarak merkezi yapıda düşünülmeli, ülkemize özgü koşullara uygun bir anlayışla değerlendirilmeli, merkezi bir yapı içinde bütün kaynaklarımızı en uygun şekilde değerlendiren bir anlayışla ele alınmalıdır. "Kârsızlık" yalanına inat elektrik üretim ve dağıtım tesisleri ve işletmelerinin tümü kamulaştırılarak verimli ve kamu yararına çalışan işletmeler haline getirilmelidir. İyi çalışmayan mal ve hizmet üretim araçlarının sorumlusu kamu mülkiyeti olması değil beceriksiz yönetim anlayışıdır. Bugüne kadar yapılan bütün özelleştirmelerin geri alınması ve Özelleştirme İdaresi Başkanlığının kapatılması tek yoldur.

Ülke kaynaklarının değerlendirilmesini sağlayacak; Türkiye koşullarına uygun; teknolojik gelişmeleri takip eden; uzun vadeli, merkezi ve kamusal planlamayı esas alan; sosyal, ekonomik ve çevresel politikalar ile bütünleşik, doğal ve kültürel değerlere olduğu kadar insan yaşamına saygılı bir enerji politikası izlenmelidir. Üretimde kalite ve performansı düşürmeden ekonomik ve sınaî gelişmeyi sağlamak, enerjinin ancak kaliteli ve verimli kullanılması ile mümkündür. Bu noktada da gelişmişlik değerlendirmesinde kişi başına tüketilen enerji miktarı değil, enerjiyi verimli kullanım temel veri kabul edilmelidir. Ülke genelinde ise topyekûn enerji verimliliği seferberliği ilân edilmelidir.

Enerjimize ve geleceğimize sahip çıkıyoruz ve sermaye gruplarının değil kamu yararının esas alınan bir enerji yönetim anlayışı istiyoruz.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası

Ankara Şubesi 20. Dönem Yönetim Kurulu

“21. YÜZYIL İSTİBDAT DÖNEMİ”

"Ne mümkün zulm ile bîdâd ile imhâ-yı hürriyet
Çalış idrâki kaldır muktedirsen âdemiyetten" (*)

Uzun süredir alıştırılmaya çalışılan baskıcı ve otoriter yönetim anlayışı altında bir yılı daha geride bıraktık. Zaten ağır aksak yürüyen demokrasiden vazgeçilerek saltanat dönemlerini aratır bir yönetim anlayışına doğru hızla yol alınan 2010 yılı; emeğiyle geçinenlerin hak kayıplarının tavan yaptığı, özgürlüklerin ise yönetenlerin izin verdiği kadar yaşanabildiği bir yıl oldu.

Geride bıraktığımız 2010 yılı, bilim ve teknolojinin kılavuzluğu yerine rant ve güç odaklı bir bakış açısı ile insana, doğaya dair her türlü tahribatın yoğun olarak yaşandığı; insanların, kültürlerin, dillerin, kimliklerin tek tipleştirilmek istendiği, demokrasi ve özgürlükler maskesi altında yalnızca kendisi gibi düşünmenin dayatıldığı, farklılıkların zenginlik olarak kabulü yerine yok edilmeye çalışıldığı bir yıl oldu. Bu yıl içinde "emir komuta zinciri" kavramının militer bir deyim ve davranış türü olmayı aşarak daha genel bir hal aldığına üzülerek tanık olduk. Demokrasi ve özgürlük adı altında kafalardaki karanlık yaygınlaştırılmaya, darbe ile hesaplaşmak adı altında da darbe rejimi uygulamalarının meşrulaştırılmaya çalışıldığını gördük.

İşçiye, memura, emekliye, sendika başkanına, öğrenciye cop ve biber gazı sıkılarak yerlerde sürüklenmeleri kolluk güçlerinin asli görevi olarak görülürken, demokratik tepkilere ve eleştirilere karşı katı ve tahammülsüz bir refleks geliştirildi. Bir biçimde ele geçirilen yönetme gücünün kullanımında subjektif değerlendirmelerin de ötesine geçilerek istibdat dönemlerine çok benzer bir yaklaşım sergilenerek, kendilerine biat etmeyenlerin ortadan kaldırması için her türlü gayri ahlaki ve gayri meşru yöntem kullanıldı. Yasalar ve düzenlemeler zorlama yorumlarla çarpıtılarak birer yok etme aracına dönüştürüldü.

Meslek alanlarına yönelik saldırılarla bilimin yerine dayatma ikame edilmeye çalışıldı. Yapay gündemlerle halk uyutularak torba yasalarla yangından mal kaçıran gibi yasal düzenlemeler yapıldı. Kamu olanakları iktidar eliyle yandaş kesimlere kullanılarak, siyasetten ekonomiye, medyadan sanata, eğitimden çalışma hayatına kadar her şey manipüle edildi. Eğitimde niteliği düşüren, her ilde tabela üniversiteleri kurulması, teknoloji fakülteleri adı altında mühendislik mesleğinin önemsizleştirilmesi, eğitimin akademik bir faaliyet değil ticari bir faaliyet olarak algılanması gibi tahribatlar YÖK eli ile hayata geçirildi.

Son otuz yılın bir yağma mekanizması olan özelleştirmeler ile yaşamın neredeyse her alanı sermayeye peşkeş çekilerek kamunun mal ve hizmet üretim alanından tasfiyesi neredeyse tamamlandı. Eğitimden sağlığa, nehirlerden ormanlara, denizlerden havaya her şeyin ticarileştirilmesi doğrultusunda yapılan çalışmalarda sona yaklaşıldı. Bu noktada, özelleştirme karşıtlarının yıllardır söyledikleri ne yazık ki gerçekleşerek çalışma hayatı hallaç pamuğu gibi atılarak çalışanların yaşamı alt üst edildi, edilmeye devam ediyor. İşyerleri kapanan ya da havuza alınan kamu çalışanları sefalete ve işsizliğe itildi.

Çalışma yaşamının dengeleri sermaye sınıflarının beklentilerini karşılamaya odaklanarak; emekliye, memura, işçiye cimri, tekellere, kartellere ve sermaye işbirlikçilerine cömert ekonomi politikaları benimsendi. Ücret zamlarında damlatan musluk, benzin başta olmak üzere mal ve hizmet zamlarında ise sonuna kadar açılarak birilerinin keseleri doldurulmaya devam ediyor. Ücret-fiyat dengesine sürekli olarak ücretliler aleyhine sonuçlanacak şekilde müdahil olunarak, halkın iradesi hiçe sayılırken AB, ABD, IMF, Dünya Bankası ve Arap sermayesinin suflerleriyle ekonominin direksiyonu yönlendiriliyor.

Doğal ve kültürel mirasa sahip çıkmak birilerinin keyfini kaçırdı. Yaşam alanlarını yok edecek olan nehir tipi HES santrallerine karşı direnen köylüler, 12 bin yıllık insanlık izlerini barındıran Hasankeyf sular altında kalmasın diyenler yetkili ağızlardan terörist ilan edildiler. Nükleer santral inadı sürdürülmekte, dışa bağımlı ve

doğayı tahrip eden enerji politikalarına devam edilip, ülke kaynakları yandaş gruplara dağıtılarak kaynakları "kaymak" olarak görme anlayışı yaygınlaştırılmaktadır. Halkın ucuz ve kaliteli enerji kullanması değil sermaye sınıfı ve işbirlikçilerinin rant beklentileri öncelikli hedef olarak kabul ediliyor. Çevre Bakanlığı ise Çevreyi Tahrip Etme Bakanlığı gibi çalışarak enerji yatırımları nedeniyle gittikçe daha kritik hale gelen çevresel/kültürel/doğal tahribatlarının sonuçlarının olumsuz etkilerine gözlerini kapatarak enerji şirketlerinin beklentilerine hizmet eden bir noktaya geldi.

Bütün bunları geçtiğimiz yıllarda her seferinde daha da ağırlaşan koşullarda, daha acımasız olarak yaşadık. Geçtiğimiz yılı yaşadığımız tüm olumsuzluklara "dur" diyerek geçirdik. Ancak, aydınlık güzel günlerin, sevginin ve barışın, özgürlüğün ve hakça bölüşmenin ışık yılı kadar uzakta olmadığını da biliyoruz. Başta 2011 yılı olmak üzere tüm gelecek yıllarda; hoşgörülü ve demokrasi kültürüyle bezenmiş bir Türkiye ve Dünya'da; sevgi, barış, özgürlük içinde, aydınlık yeni bir yıl diliyoruz.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası

Ankara Şubesi 20. Dönem Yönetim Kurulu

RESMİ TEKELLEŞME ÜST KURULU YASA TASARISI MECLİS`TE

AKP iktidarları döneminde iyice ayyuka çıkan ve yandaş medya dışında hiçbir medya kuruluşunu yaşatmamaya odaklı bir anlayış sergilenmesinin farklı bir versiyonu ile karşı karşıya bulunmaktayız. Kamuya ait yayın kuruluşlarını iktidar partisi yayın organı gibi kullanan AKP, şimdi de karasal yayıncılıkta aykırı hiçbir ses bırakmayacak şekilde sübjektif uygulamalara açık bir düzenleme hazırlığındadır. Yıllardır AB/ABD/IMF sufleri ile yasal düzenleme yapan iktidar yeni bir sufle almış ve gerekeni yapmak üzeredir.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın imzasıyla 7 Mayıs 2010 tarihinde TBMM`ye verilen 3984 sayılı Radyo Televizyon Kuruluş ve Yayınları Hakkındaki Kanun yerine teklif edilen yasa taslağı, başta TBMM Anayasa Komisyonu olmak üzere Plan ve Bütçe Komisyonu, Avrupa Birliği Uyum Komisyonu, Bayındırlık ve Ulaştırma Komisyonları sıralarındaki mesaisini tamamlamıştır. Son birkaç gündür mesaisine meclis sıralarında devam etmekte olan taslak; kapsam, tanımlar, yayın dili, kuruluş ve hisse oranları, frekans planlaması ve tahsisi ve RTÜK`nun kuruluşu ve teşkilatlanması gibi maddeleri içeren ilk bölümüyle TBMM'den geçmiştir.

Hükümet'in bu yasa tasarısına hazırladığı gerekçede de iddia edildiği üzere taslağın 19 Aralık 2007'de yürürlüğe giren Avrupa Birliği Görsel-İşitsel Medya Hizmetleri Yönergesi'ne uyum sağlaması amaçlanmaktadır. Ancak AB ülkelerinde eşine az rastlanır bir biçimde taslağın 19. Maddesi'nin (f) bendinde medya hizmet sağlayıcı kuruluşlarda yabancı sermaye payı, ödenmiş sermayenin %50`sine çıkarılarak yabancı sermayeye dikensiz gül bahçesi sunmaktadır. Oysa AB'ye uyum kapsamında çıkarıldığı iddia edilen yasanın, AB'deki uygulamaları bu durumla çelişmektedir. AB ülkelerindeki düzenlemelerde bu sınırlı yerli katılımın daha fazla olmasını sağlayacak şekilde düşük olup; örneğin Yunanistan'da %25, İrlanda'da %27, İspanya'da %25'e kadar yabancı hisse payı izni verilmektedir. Yine aynı yasayla karasal yayın için bir gerçek ve tüzel kişi için 4 kanala kadar ortaklık sınırı getirilirken AB üyesi ülkelerde en fazla 3 kanala ortaklık sınırlaması getirilmektedir. Bu iki düzenleme bile tekelleşmenin önünün ne kadar açılmak istendiğini göstermeye yeterlidir.

Taslağa göre bir yayın şirketinin % 50`sinin yabancı sermayeye altın tepside sunulmasının yanında bu

şirketin merkezinin nerede olacağı da netleştirilmemiştir. Bunu fırsat bilecek olan yabancı sermayedarlar bir başka ülkenin sınırları içerisinde bir şirket merkezi tayin edip herhangi bir uyumsuzlukta Türkiye sınırları içerisindeki hukuka başvurmak yerine, tahkim yasaları çerçevesinde ülkemiz üzerinde baskı oluşturma ve dahası tazminat alma hakkına sahip olacaktır. "İş gücünün önemli bir kısmının bulunduğu ülke", "hangi ülkede daha yoğun olarak çalışıldığıнын tespit edilemediği durumlar" gibi sübjektif ve net olmayan tanımlamalar ile karasal yayıncılığın kaderi medya patronlarının inisiyatifine terk edilmektedir.

Yabancı sermayeye 'sırt dayayarak' yapılan bu düzenlemeye ek olarak "frekans planlaması ve tahsis" başlıklı maddede mevcut medya şirketlerinin de sırtı sıvazlanmaktadır. Madde 26`da yer alan (26/4) "Sıralama ihalesine, radyo ve televizyon yayın şirketi olarak kurulan, radyo ve televizyon yayıncılık alanında en az bir yıl faaliyette bulunan, ihale şartnamesinde belirtilen ön şartları yerine getiren ve Üst Kuruldan ihaleye girmek için yeterlilik belgesi alan medya hizmet sağlayıcı kuruluşlar katılabilir" cümlesi henüz herhangi bir frekans kullanımı ya da lisans ödemesi yapmadıkları halde faaliyette bulunan yayıncılara verilen hediye niteliğindedir. Zaten herhangi bir ihale mekanizmasına girmeden bir gecelik devirlerle gecekondular tarzı yayın hayatlarını sürdüren bu şirketler, aktörleri çok önceden belli bu ihale masasında yeniden doğuşlarına imza atacaktırlar.

Taslak hazırlama aşamasında ilgili Meslek Odalarından ve sendikalardan görüş alma tenezzülünde bulunmayan AKP Hükümeti, iktidar olduğundan beri uygulamakta olduğu neo-liberal uygulamalara bir yenisini eklemiştir. Seçim öncesinde, mevcut medya kuruluşlarının ellerindeki kanalların değerinin bu yasayla değerlerinin yükselmesini sağlayacak olan iktidar, RTÜK üyelikleri için herhangi bir kıstas tariflememiştir. Seçilecek üyelerin belirli bir oranının – en az üç– iletişim, haberleşme alanında eğitim görenlerden seçilmesini tanımlamak yerine tamamen ahbap-çavuş ilişkisi içerisinde "atanmalarını" bir kez daha "uygun" görmüştür.

Reklam pastasının %90`ını alan birkaç yayıncı ile hazırlanan ve yerel yayıncıları koruyucu hiçbir hüküm içermeyen bu yasa uygulandığında, yayın sektörümüzde tekelleşme kaçınılmaz olacak ve yabancı paylarının iki katına çıkarılmasıyla da sektörün küresel sermayenin güdümüne girecektir.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası Ankara Şubesi olarak; yayıncılık alanında tekelleşmenin önünü açan ve yerli/yabancı medya patronlarının diledikleri maniplatif propogandayı yapabilmelerine olanak sağlayan bu düzenlemenin, ülkemiz gerçeklerine ve gereksinimlerine uygun olmadığını kamuoyu ile paylaşıyoruz.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası

Ankara Şubesi 20. Dönem Yönetim Kurulu

ENERJİMİZİ VERİMLİ KULLANAMIYORUZ!

Enerji üretim, iletim ve dağıtımında "kâr" dürtüsüyle hareket eden piyasacı zihniyetin yansıması olarak enerji politikalarını belirleyenler her yılın Ocak ayında enerjinin verimli kullanılması gerektiği nutukları atmaktadırlar. Ancak nutuk sahiplerinin gerekli tedbirleri almadıkları, yatırım yapmadıkları için yüzde 18'leri bulan kayıp-kaçak oranı ile elektrik enerjimiz sürekli toprağa akıtılmakta; dışa bağımlı enerji politikaları nedeniyle halktan toplanan vergiler yerli ve yabancı sermayeye aktarılmaktadır.

Uygulanan yanlış enerji politikaları sonucu tüm dünyada fosil kaynaklar hızla tükeniyor; çevre kirletiliyor, enerji için büyük paralar ödeniyor. Dünyada enerji tüketimi bu şekilde devam etmesi halinde 2020 yılında fosil yakıt kaynaklarının yarısı tükenecektir. Tüklenen sadece doğal kaynaklar değil insanlığın geleceğidir.

Her yıl 11-18 Ocak tarihleri arası düzenlenen "Enerji Verimliliği Haftası"nda enerji bürokratları hamasi nutuklarla enerjimizin verimsiz kullanıldığını, yeterince enerji tasarrufu yapılmadığını açıklamaktadırlar. Hayatımıza kolaylıklar sağlayan temel tüketim alışkanlıklarımızda bazı küçük değişiklikler yapılması hem enerjinin verimli kullanılmasını hem de enerji tasarrufunu beraberinde getirecektir.

Aşağıda sıraladığımız bazı küçük önlemlerle hem enerjimizi daha verimli kullanabilir hem de enerji tasarrufu yapabiliriz;

- Öncelikle lüzumsuz ampulleri kapatmak alışkanlık edinilmelidir.
- Akkor lambaların kompakt floresan lamba ile değiştirilmesi sonucunda aydınlatma maliyeti yaklaşık %80 azalır. Gün ışığından mümkün olduğunda çok faydalanılmalı, odalar doğal aydınlıktan daha fazla faydalanılacak şekilde düzenlenmelidir.
- Lamba üzerinde biriken tozlar ışık miktarını azaltır; tozlanan armatür ışığın yarısını yayarken diğer yarısını yutar. Lambaların ve armatürlerin bakımları düzenli olarak yapılmalıdır.
- Duvarlar ve tavanlar açık renkli boya ile boyanmalıdır.
- Buzdolaplarının verimli kullanılması için düzenli bakımları yapılmalı, buzdolaplarının arkasında duvar ile en az 10 cm mesafe bırakılmalı, buzdolabının etrafı toz ve hava sirkülasyonunu etkileyici diğer maddelerden uzak, fırın ve diğer ısı kaynaklarından gelen sıcak havadan uzak tutulmalıdır. Buzdolapları güneş alacak yere, soba ve radyatör yanına yerleştirilmemelidir.
- Buzdolabına koymadan önce, gıdaların fazla olan paketleri çıkarılmalı, boşluk kadar enerji tasarruf edeceğinden ince plastik filmlerin kullanılması doğrudur.
- İster elektrik enerjisi, ister gaz kullanılsın, ocaklarda yemek pişirme, fırında yemek pişirmeden daha ekonomiktir.
- Çamaşır makineleri kullanırken yüksek sıcaklıkta yıkamak yerine ılık veya soğuk suyla yıkamalı, durulama ise soğuk su ile yapılmalı, yıkama programları tam kapasite çalıştırılmalı, eğer mümkünse çamaşırlar dışarıda güneş ve rüzgardan yararlanarak kurutulmalıdır.
- Bulaşıkları ön durulamaya tabi tutmak gereksizdir, gerektiği durumlarda sıcak su yerine soğuk su kullanılmalı, bulaşık makineleri tam kapasite dolmadıkça çalıştırılmamalıdır.
- Elektrikli süpürgenin torbası sık sık boşaltılmalı, bu işlem, süpürgenin emme gücünü yükselteceğinden daha verimli ve daha çabuk temizlemeyi sağlayacaktır.
- Çamaşırların nemli olarak ütülenmesi, buharlı ve termostatlı ütülerin tercih edilmesi önemli faktörlerdir.

- Saç kurutma işlemi mümkün olduğu kadar havlu ile makine kullanmadan yapılmalıdır.
- Bilgisayarların kullandığı enerjinin çoğu, bilgisayar kullanılmadığı esnada açık olmasından dolayı boşa harcanmaktadır.
- Gereksiz yere ani olarak fren ve gaza basmak benzin tüketimini % 5 artırır. Lastiklerin hava basınçları düşük olduğu zaman yakıt tüketimi artar. Camları açık olarak saatte 100 Km'lik bir hızla otomobilinizi sürmeniz % 4 aşırı yakıt tüketimine neden olur. Özel araçların gerekmediği zamanlarda kullanmaması, toplu taşıma araçlarının tercih edilmesi gerekir.
- Binaların yalıtımı ile %25 den %50`ye varan yakıt tasarrufu sağlanması mümkündür.
- Enerji tüketimimizin %82 `si ısıtma için kullanılmaktadır. Isı yalıtım önlemlerinin alınması ile bu kayıplar azaltılabilir. Binaların yalıtımı ile %25 den %50`ye varan yakıt tasarrufu sağlanması mümkündür.
- Kış aylarında pencerelerin perdelerinin kapalı tutulması, gündüzleri güneş ışığını doğrudan alan pencerelerin açık tutulması önerilir. Radyatörlerin ısı akışına engel olacak şekilde uzun perdeler kullanılmamalıdır. Çift cam veya ısıcam olan pencerelerde ısı kaybı yarı yarıya azalmaktadır. Pencere ve kapıların kenarlarından olan hava sızıntılarını önlemek için pencere bandı ve süngerler kullanılmalıdır.
- Radyatörlerden taşınım ve ışınlım yoluyla çıkan ısı radyatörün arkasındaki duvarı ısıtır. Dışarıya olan ısı kaybını önlemek için alüminyum folyo kaplı ısı yalıtım levhaları yerleştirilebilir. Apartman giriş kapılarının çift veya otomatik kapanacak şekilde olması merdiven boşluklarının dolayısıyla evlerimizin daha sıcak olmasını sağlayacaktır.

Elbette toplum olarak, enerjimize sahip çıkmanın yolu, enerji politikalarını belirleyen ve uygulayan siyasi karar vericilerin attığı her adımı dikkatlice izlemek ve toplum olarak gerekli tepkiyi zamanında göstermektir. Enerjimiz kadar kaynaklarımızın da verimli kullanılması önemli olduğu halde AKP iktidarının bu anlayışa uygun olmayan adımlar attığını görüyoruz. Tabiat çeşitliliği, doğal ve kültürel miras, ekolojik değerler çok küçük güçteki nehir tipi HES'ler uğruna talan edilmektedir. Nehirlerin hayat verdiği coğrafyalarda yaşayan insanların düşünceleri ve direnişleri ize bazen tehdit ile bazen zor kullanarak bazen de yasal düzenlemeler ile yok sayılmaktadır.

Enerji Verimliliği haftası ile bir kez daha AKP iktidarına sesleniyoruz; "dereler özgür aksın, bulutlar adam öldürmesin!" Bugün yaşadığımız dünya, sadece bizim değil aynı zamanda çocuklarımızın ve torunlarımızındır. Onlara yaşanabilir bir dünya bırakmak görevimizdir. Binlerce yıllık tabiat varlıklarını, kültürel ve tarihi mirası 50-60 yıllık çıkarlar uğruna yok etmeyelim. Enerjimizi verimli, çevremizi yaşanabilir kullanalım.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası

Ankara Şubesi 20. Dönem Yönetim Kurulu

24 OCAK KARARLARI VE 12 EYLÜL DARBESİ AYNI TORNADAN ÇIKMIŞTIR!

1950 sonrası Türkiye'de oluşturulan dışa bağımlı sanayi, hammadde ve ara malları dengesi 1980'lere gelindiğinde sömürü çarkını durma noktasına getirmişti. Sürekli olarak ithalat yaparak varlığını sürdürebilen bir ekonomik yapı ortaya çıkmış, ödemeler dengesi açığı ve döviz darboğazı bu yapıda kronik bir hal almıştı. Açıklar dış borçlarla karşılanmış, dış borçlanmanın artması ile ekonomik (ve siyasi) bağımlılık daha da artmış ve Türkiye tam bir borç batağına saplanmış, çırpındıkça daha da batmıştı. 1980'lere gelindiğinde Türkiye döviz bulamaz ve dış borçlarını ödeyemez hale gelmişti. Borçların ödenememesi ise sömürü çarklarının durması anlamına gelmekteydi.

Sömürü çarklarının yeniden işleyebilmesi için IMF Türkiye uzmanları 1979 yılında Türkiye için "ihracata yönelik ekonomi modeli" önermişlerdi. Bu modele göre; Serbest piyasa ekonomisi temel alınmalı, sabit kur yerine serbest kur politikasını benimsenmeli, ihracatı teşvik eden ve ithalatı serbest bırakan bir ekonomik model uygulanmalı, serbest faiz, ücret kısıtlamaları ve sıkı para politikaları birlikte yürütülmeliydi. Türkiye'nin tek taraflı olarak yabancı sermayeye açılmasını, devletin ekonomideki payının küçültülmesini, tarım ürünleri destekleme alımlarının sınırlandırılmasını, gübre-enerji-ulaşım dışındaki sübvansiyonların kaldırılmasını, dış ticaretin serbestleştirilmesi ve kar transferlerine kolaylık sağlanmasını, ihracatın vergi iadesi düşük faizli kredi ve gümrük muafiyetleri ile teşvik edilmesini, yurtdışı müteahhitlik hizmetlerinin desteklenmesini isteyen 24 Ocak kararları TÜSİAD tarafından da desteklenmişti.

IMF tarafından dikte edilen kararların hayata geçirilebilmesi için dönemin Başbakanı Demirel tarafından, İşveren Sendikası MESS eski başkanı Turgut Özal, 24 Ocak kararlarını yürütmekle görevlendirilmiş ve ekonominin tek hâkimi olmuştu. 24 Ocak günü % 49 devalüasyon yapılmış, petrol ürünlerine, demir çelik ürünlerine, kömüre, çimentoya, kağıda başta olmak üzere her şeye yüksek oranlarda zamlar yağmıştı.

Bülent Ecevit "şimdi izlenmekte olan ekonomik ve sosyal politikalar bir dikta rejimine oturmadan uygulanamaz" diyerek 12 Eylül faşist darbesinin ilk sinyallerinden birini vermişti. İşçi ücretlerinin sınırlandırılacağı, tarım ürünlerinin fiyatlarının, tüm çalışan kesimlerin reel gelirlerinin düşeceği buna karşılık her şeye zam geleceği açıktı. İşçi sendikaları etkisizleştirilmeden, dönemin politik yapıları etkisiz hale getirilmeden, halkın kendisi baskı altında tutulmadan gerçekleştirilemeyeceği ortadaydı.

"Netekim" 24 Ocak kararlarının uygulanabilmesi için 12 Eylül 1980 de faşist bir askeri darbe yapılarak, IMF'nin istekleri doğrultusunda bir sömürü mekanizmasının işleminin önü açılmıştı. 24 Ocak kararlarının bekçisi olan 12 Eylül darbesi ile binlerce insan işkenceden geçirilmiş, onlarca idam edilmiş, gözaltında ve işkencelerde insanlar öldürülmüş yıllarca süren yargılamalar nedeniyle suçsuz yere cezaevlerinde hapsedilmişlerdi.

24 Ocak kararlarının uygulanmaya başlamasından birkaç yıl sonra kararların, çalışan kesimler üzerindeki etkileri daha net bir şekilde görülmüştü. Aynı dönemde başlayan özelleştirme ve liberalleşme uygulamalarının en bariz sonuçları günümüzde gittikçe ağırlaşan sonuçlar doğurmaktadır. Devletin ekonomiden neredeyse tasfiye edildiği, sermayenin sömürgeci karakterinin giderek vahşileştiği, ülke kaynaklarının, toplumun tümüne ait olan değerlerin, tarihsel ve kültürel mirasın, doğal çevrenin talan edildiği, sermaye gruplarına rant yaratmak uğruna insanların yaşadıkları yerlerden sürüldüğü, insan hakları ihlallerinin başta ülkenin doğusunda olmak üzere yoğun bir şekilde sürdüğü, Kürt sorununun inkar ve imha ile bastırılması dışında bir politikanın kabul edilmediği bir dönemden geçilmektedir.

Siyasetin, medyanın, kültürel kimliklerin, yurttaşların, inançların, sendikaların, eğitimin, yani yaşamın içindeki her şeyin giderek tek tip olarak tarif edilmeye ve baskı ile tek tipleştirilmeye çalışıldığına tanık oluyoruz. Demokrasi söylemlerini dilinden düşürmeyenlerin, en küçük demokratik tepkiyi şiddet ile bastırmaya çalışması veya soruşturma açarak susturmaya çalışması, söz sahibi olduğu kurumları siyasi

emellerine uygun biçimde kullanması, inanç sömürüsü üzerinden güç toplaması, sermaye gruplarının lehine uygulamalara karşı çıkan halka kolluk güçleri ile saldırması ve benzer uygulamalar 12 Eylül faşizminden kalma bir gelenektir. Darbe ürünü olan anlayışların ve güçlerin darbe yöntemlerini kullanması olağandır.

24 Ocak kararlarının ve onun kardeşi/bekçisi 12 Eylül askeri faşist darbesinin 31. yılında küresel kapitalizmin eseri ortadadır. Üniversitelere yerleştirilen güvenlik güçleri, işçiye memura emekliye reva görülen kötü yaşam koşulları, sermayeye çekilen peşkeşler, eğitim-sağlık-enerji-ulaşım-haberleşme-gıda-akarsular gibi temel yaşam alanlarının ticarileştirilmesi, 4B/4C gibi güvencesiz ve geleceksiz çalışma koşullarının dayatılması bu politikaların eseridir. Darbe ile hesaplaşacağını söyleyenler darbe yöntemlerine ve darbe politikalarına dört elle sarılmakta ve aynı yöntemleri kullanmaktadırlar.

24 Ocak-12 Eylül ortaklığı ile gelinen noktadan kurtulmanın yolu öncelikle bu politikaların uygulayıcılarının tümünden kurtulmaktan geçer. Gün geçtikçe vahşileşen küresel kapitalizm ve işbirlikçilerini iyi tanımaktan geçer. EMO Ankara Şubesi olarak, 24 Ocak Kararlarını ve 12 Eylül darbesini bir kez daha lanetliyor ve sonuçları ile birlikte tarihin çöp sepetine atılmaları gerektiğini kamuoyunun bilgisine sunuyoruz.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası

Ankara Şubesi 20. Dönem Yönetim Kurulu

“HEPİMİZ EŞKIYAYIZ!”

Genel seçime sayılı günler kala ülkenin sokaklarında yaşananlar hepimizi ürpertiyor. AKP iktidarı, 8 yıldır sürdürdüğü küresel kapitalizme endeksli neo-liberal politikaları bir dönem daha sürdürebilmek için her yöntemi mubah sayıyor. Gündelik siyasetin suni gündemlerle manipüle edildiğine, gerek dil gerekse yöntem olarak oldukça seviye kaybettiğine bütün ülke şaşkınlıkla tanık oluyor.

Son bir yıl içinde spor müsabakaları veya meydanlarda AKP iktidarının veya mensuplarının eleştirilmesi neredeyse büyük bir suç olarak görülmeye başlanmıştır. Baskıcı dönemlere benzer karar alma ve sindirme yöntemleri ne yazık ki daha sık görülür olmuş, 12 Eylül ile hesaplaşacağı iddiaları ile anayasayı dilediğince değiştiren AKP, şimdi 12 Eylül döneminden daha otoriter bir yönetimin uygulayıcısı durumuna gelmiştir.

31 Mayıs günü Hopa'da yaşananlar ve bir yurttaşımızın hayatını kaybetmesi sonrası siyasi iktidarın en yetkili ağızlarından "üzerinde durma gereği görmüyorum kalp krizinden ölmüş" denilerek insanların kanını donduracak bir yaklaşım sergileniyor. AKP iktidarı şunu bilmelidir ki, kim olursa olsun bir insanın ölümü herhangi bir siyasi partinin alacağı oydan daha önemlidir. Kaldı ki, Hopa'da yaşananlar tarihi ve kültürel mirasın yok edilmesine yönelik protestolar olarak başlamış ve emniyet güçlerinin tahammülsüzlüğü ile büyümüştür.

Olaylar sırasında emniyet güçlerinin orantısız ve aşırı güç kullanmasını engellemeye çalıştığı görüntülerden belli olan Metin Lokumcu isimli vatandaş hayatını kaybetmiştir. Daha sonra Hopa ilçesinde yaşananlar ise iktidarın bakış açısının ne kadar vahim olduğunu gösterecek türdendir. Hopa neredeyse ablukaya alınmış, nokta operasyonlar yapılmış ve nehirlerine sahip çıktıklarını söyledikleri için eşkiya ilan edilmişlerdir.

Aynı şekilde, AKP iktidarının "ileri demokrasi" sinin sonucu Hopa'da yaşananlara karşı çıkan bu ülkenin onurlu yurttaşları, başta Ankara olmak üzere birçok ilde de bu şiddete maruz kalmış, onlarca yaralı ve

gözaltı yaşanmıştır.

Bilinmelidir ki, derelerine, sularına, topraklarına yani geleceğine sahip çıkanlar eşkiya değildir. Şayet "Derelerine, sularına, topraklarına yani geleceğine sahip çıkanlar eşkiya ise, Metin Lokumcuyu öldürenler, halkın üzerine gaz bombası ve kurşun yağdıranlar kimlerdir?"

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası

Ankara Şubesi 20. Dönem Yönetim Kurulu

“1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI KUTLU OLSUN”

Emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs İşçi Bayramı öncesi tüm dünyada ve Türkiye`de emekçilere yönelik saldırılar pervasızca sürüyor. Emekçilerin canları pahasına uzun yıllar süren mücadeleler sonucu elde ettikleri hakları sermayenin koltuk değneğiyle iktidar olanlar tarafından birer birer gasp edilmeye çalışılıyor. Bir yandan Torba Yasa adı altında çıkartılan yasalarla emekçilerden yapılan kesintiler, patronların kasasına aktarılmak istenirken, 15-16 Haziran işçi direnişleri ve devamında elde edilen kazanımlar birer birer yok edilmek isteniyor.

Emekçilerin hakları gasp edilirken bir yandan da Ankara Ostim`de, İzmir Karabağlar`da, İstanbul Davutpaşa`da yaşanan iş cinayetleri sonucu çok sayıda işçi yaşamını yitirdi. Madenlerdeki iş cinayetlerinde Türkiye, Avrupa birincisi olma utancını taşıırken, yöneticiler tarafından madenlerdeki iş cinayetleri takdiri ilahi veya kader olarak açıklanmakta ve adeta insanlarla alay edilmektedir. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı verilerine göre 2003-2008 yılları arasında 6 bin 223 iş cinayeti meydana geldi.

Tuzla tersaneleri işçiler için birer yüzer tabuta dönüşürken kamuoyu ile çok paylaşılmayan bir başka iş cinayetler de süregelmektedir: Enerji sektöründe üretim, iletim ve dağıtım alanlarında yaşanan iş cinayetleri...

TEDAŞ tarafından yapılan bir araştırmaya göre elektrik üretim, iletim ve dağıtım sırasında her yıl ortalama 300-500 elektrik civarında iş kazası yaşanırken bu kazalarda her yıl ortalama 40 işçi de yaşamını yitirmektedir. Bu kazaların ortalama 2-4 tanesi üretim ve iletim alanında yaşanırken 36-38 adedi dağıtım sektöründe meydana gelmektedir.

2009 yılı içinde meydana gelen iş kazalarının yüzde 35.8`i alçak gerilimde, yüzde 19.8`i yüksek gerilimde, yüzde 4.7`si kişinin düşmesi, yüzde 0.9`u elektriğe çarpılıp direktten düşme, yüzde 3.8`i iş makineleri, yüzde 7,5`i trafik ve yüzde 26.3`ü diğer nedenlerden meydana gelmektedir. TEDAŞ bünyesindeki elektrik dağıtım şirketlerinde toplam 10 işçi yaşamını yitirirken 22 işçi ağır, 69 işçi hafif yaralanmış ve 106 iş kazası yaşanmıştır. TEDAŞ bünyesinde 1995-2009 yılları arasında 3311 iş kazası yaşanırken 1994-2009 yılları arasında ölen emekçi sayısı 338`i bulmuştur.

ÖZELLEŞTİRME VE TAŞERONLAŞTIRMA ÖLDÜRÜYOR !

1980 sonrası tüm dünyada ve Türkiye`de hayata geçirilen özelleştirmeler ve beraberinde yaşanan taşeronlaştırma, işçilerin emeklerini çaldığı gibi hayatlarını da yok etmektedir. Özelleştirmelerle beraber dağıtım şirketlerine ucuz işgücü adı altında eğitimsiz işçilerin kötü koşullarda ve iş güvenliğinden uzak

çalıştırılması sonucu çok sayıda emekçi ölmeye devam ediyor.

Enerji sektöründe, 2006-2007-2008-2009 yıllarında taşeron firmalarda meydana gelen iş cinayetlerinde 63 işçi yaşamını yitirken, 65 işçi ağır 229'u ise hafif yaralandı. 2009 yılı itibariyle özelleştirilen dağıtım şirketlerinde, MERAM Elektrik Dağıtım Şirketi'nde 4, AYDEM Elektrik Dağıtım Şirketi'nde 1, Sakarya Elektrik Dağıtım Şirketi'nde 2, Başkent Elektrik Dağıtım Şirketi'nde 6 olmak üzere toplam 13 işçi hayatının kaybetmiştir. Ayrıca; maden kazalarında, patlayıcı ortamlardaki güvenliksiz çalışma koşullarında, tersanelerde ve diğer çalışma koşullarında emekçilerin hayatını kaybetmesi sıradan bir vaka halini almıştır. İşçi sağlığına değil iş sağlığına önem veren kapitalist düşünme ve yönetme tarzının sonucunda emekçiler hayatını kaybetmektedir.

Demokrasinin bütün kurum ve kurallarıyla yaşandığı, emekçilerin hak arama mücadelelerini özgür bir şekilde sürdürebildiği, bütün emekçilere grev ve toplu sözleşme hakkının tanındığı, otoriter yönetimlerin ortadan kalktığı, çalışma hayatına yönelik saldırıların olmadığı bütün iş kolunda iş cinayetlerinin durdurulduğu, emekten yana bir dünyanın kurulduğu bir gelecek için, 1 Mayıs İşçi Bayramı büyük coşku ile kutlanmalı; sermaye yandaşlarının saldırgan politikaları bertaraf edilmelidir.

Yaşasın işçilerin birlik mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs!

Yaşasın emekçilerin birleşik örgütlü mücadelesi!

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası

Ankara Şubesi 20. Dönem Yönetim Kurulu

“BİLİME DÜŞMAN, RANTA DOST BELEDİYE”

EMO Ankara Şubesi, Bilkent Üniversitesi Elektrik Elektronik Mühendisliği Bölümü, Gazi Üniversitesi Elektrik Elektronik Mühendisliği Bölümü ve Kırıkkale Üniversitesi Elektrik Elektronik Mühendisliği Bölümü yaklaşık bir yıldır sürdürmekte olduğu bir çalışma ile akademik ve teknik bir program çerçevesinde bilimsel bir etkinlik olan "Elektrik Elektronik Mühendisliği Günleri" etkinliğini yapma noktasına gelmiştir. Bu çalışma esnasında bize destek veren bütün kişi, kurum ve kuruluşlara teşekkür ederiz. Ancak bir kurum var ki onun yeri bu etkinlik açısından bambaşka bir yerde. Türkiye'nin başkenti Ankara Büyükşehir Belediyesi, bilimsel bir etkinliğin duyuru afişlerini toplayarak tarihe bir kez daha bilim düşmanı olarak kendini yazdırdı. Hepimiz hatırlıyoruz, bu anlayış daha önce de bir üniversitenin arazisine göz diktiği için o üniversiteyi yıkma tehditleri ile bu arazilerden pay istemişti.

Biz, bu bilim düşmanlığını bilimsel kurumlara yönelik operasyonlardan tanıyoruz. Bugünlerde TÜBA'ya yönelik yapılan operasyon daha önce de TÜBİTAK'a yapılmıştı. AKP ve uzantılarının bilime, bilim insanlarına, meslek odalarına, farklı düşüncelere olan tahammülsüzlüğü kabul edilebilir sınırların ötesine geçmiştir. Kendi hukukunu, kendi sermaye gruplarını, kendi kadrolarını oluşturan anlayış kendisine biat etmeyen her çabayı yok etmeye çalışmaktadır. Bu otoriter yöntemin adı bellidir.

Şubemiz geçtiğimiz hafta içinde prosedür gereği, Valilik, Emniyet Müdürlüğü ve Belediye arasında mekik dokuyarak etkinlik afişlerinin şehir içi noktalara asılması için izin talep etmiştir. Son olarak yönlendirildiğimiz Büyükşehir Belediyesi Zabıta Müdürlüğü böyle bir uygulama olmadığı söyleyerek duyurularımızı

engellemeye çalışmıştır. Hâlbuki özellikle Eskişehir Yolu üzerindeki yaya üst geçitleri ve köprüler genellikle etkinlik afişleri ile doludur. Gün geçmesin ki Büyükşehir Belediye Başkanına teşekkür afişleri, asfalt yaması için bile aylarca asılı duran Büyükşehir Belediye Başkanı imzalı "asfaltınız hayırlı olsun" afişleri hepimizin artık kanıksadığı afişlerdir.

27 Eylül 2011 tarihinde Eskişehir Yolu üzerindeki üst geçit ve köprülere astığımız afişler aynı gün öğleden sonra Büyükşehir belediyesi tarafından toplanmıştır. İlginçtir, gerek bizim duyuru afişimizden önce gerekse toplandıktan sonra hâlâ aynı noktalarda asılı duran başka afişler mevcuttur. Afişlerimiz asılırken fotoğraf ve videosu çekilen bu bazı derneklere ait afişler yasal ya da prosedür olarak sakıncalı görülmemiş, ancak 3 saygın Üniversite ve bir Meslek Odası tarafından gerçekleştirilen etkinliğin duyuru afişi "mahsurlu" bulunmuştur.

Şimdi biz bilimin sesine değil ulemaya kulak veren bu iktidarı ve onun uzantılarını teşhir ediyoruz. Bilim ve teknolojiyi kullanan değil ona sahip olan bir toplum olmamızın önündeki engellerden birini daha bütün kamuoyuna ilan ediyoruz. Her fırsatta odalara ideolojik diye saldıran anlayışın ön yargıları ile bu kentin ve bu ülkenin önünün nasıl kapatıldığını bir kez daha gördük. Üniversitelerin, meslek kuruluşlarının, kamu kurumlarının, sektör kuruluşlarının bir araya geldiği bilimsel içerikli bir zeminden niye rahatsızlık duyulduğunu bizler gayet iyi biliyoruz. Ancak, EMO Ankara Şubesi bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da, bilimin yol gösterici ışığında yürümeye devam edecektir. Statükocu ve bağınaz bilim düşmanları karşısında pes etmeyecek, sözünü en gür şekilde söylemeye devam edecektir. Bütün baskılara, yıldırımlara ve engellemelere karşın bilimsel içerikli etkinlikler yapmaya devam edecektir.

EMO Ankara Şubesi olarak, bu baskıcı ve biat etmeyi yok sayan yerel yönetim anlayışına karşı olan herkesi yarın ODTÜ Kongre Kültür Merkezinde saat 10:00'da başlayacak olan ve 1 Ekim Cumartesi saat 17:00'ye kadar sürecek olan Elektrik Elektronik Mühendisliği Günleri 2011 etkinliğimize bekliyoruz.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası

Ankara Şubesi 20. Dönem Yönetim Kurulu

“DÜNYAYI KİN VE ŞİDDET DEĞİL, SEVGİ VE BARIŞ GÜZELLEŞTİRECEKTİR”

Ortadoğu'da sadece küresel kapitalist odakların canını sıkın ülkelerde yürütülen ve Arap Baharı denilen "yalancı devrimler" ile bütün Ortadoğu yeniden şekillendirilirken, bu şekillendirmeye taşeronluk yapılması ülkemiz açısından tehlikeli bir maceraya davetiye çıkarmaktadır. Bu maceranın senaryosunu yazan odakların kendi çıkarları dışında bir düşünceleri olması söz konusu değildir. Libya ve Suriye'de, ABD ve işbirlikçilerinin ajanları tarafından kışkırtma ile çıkarılan isyanlarla bu ülkelerin içişlerine müdahale edilmektedir. Bu kışkırtmalara ve taşıma isyanlara destek vermenin, ülkemize Ortadoğu tarzı bir eylem olan bombalı günler getirmesi olasılığı da yüksektir ve bu çok ciddi bir tehlike olarak karşımızda durmaktadır. Vatandaşlarımızın can güvenliği ve gündelik yaşamı, "BOP Eşbaşkanı" olma uğruna tehlikeye atılacak kadar basit ve ucuz değildir.

Buna paralel olarak, son günlerde ülkemizin çeşitli yerlerinde artarak süren çatışmalı ortam kimlerin ekmeğine yağ sürmektedir bilemiyoruz. Ancak bildiğimiz bir şey var ki, Firdevsi'nin yüzyıllar önce söylediği "ağacı kanla sulamayın dalları sizden intikam alır" sözleri hala kavranabilmiş değildir. Çok uzun süredir devam eden ve ölme/öldürme üzerinde yoğunlaşan Kürt Sorunu eksenli çatışmaların kan ve gözyaşı dışında birşey getirmediğini gördük. Diğer yandan, ölümler üzerinden yapılan siyasetin etnik kesimler arasındaki mesafeyi giderek açması, içinde yaşadığımız topraklarda barış ortamının kurulmasını da

güçleştirmektedir. Her tabut anaların yüreğini yeniden dağlamaktayken, tabutların arkasından atılan nutuk ve sloganlar sorunun çözümüne değil çözümsüzlüğe atılan adımlar olmaktadır.

Ağacı Kanla Sulamayın, Dalları Sizden İntikam Alır (*)

Yitirilen her can toplum vicdanını yaralamakta, son dönemde sivillere yönelik artan saldırılar barış içinde bir ülke beklentilerini zora sokmaktadır. Geçtiğimiz günlerde tırmanmaya başlayan gerilim, Ankara'da patlayan bomba, Siirt'te kadınları hedef alan saldırı, karakol baskınlarının art arda gelmesi yüzlerce yıldır bu topraklarda sürmekte olan bir arada yaşamı da tehdit etmektedir. Sivil ya da asker hiç bir ölümün kabul edilmeyeceği gibi ölümlerin siyasete malzeme yapılması da asla kabul edilemez.

Ölümler üzerinden yapılan siyaset daha fazla ölüme davetiye çıkarmakta, özellikle toplumun genç bireylerini kin ve düşmanlığa yönlterek toplumsal şiddeti, linç kültürünü ve ötekileştirmeyi körüklemektedir. Bu nedenle, ölümlere karşı tavır almak ve ölümler üzerinden prim yapmaya çalışılmasını engellemek sorumluluk sahibi herkes için insani bir görevdir. İnsan kanı üzerinden siyaset yapmak insan öldürmekle eşdeğerdir.

Bu topraklarda yaşayanların ihtiyacı kan, kin, gözyaşı, ötekileştirme değil; sevgi, dostluk, barış ve birarada kardeşçe yaşamdır.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası

Ankara Şubesi 20. Dönem Yönetim Kurulu

(*) Firdevsi (934-1020)

“19 EYLÜL TMMOB MÜHENDİS, MİMAR VE ŞEHİR PLÂNCILARI DAYANIŞMA GÜNÜ”

19 Eylül 1979 tarihinde TMMOB tarihinin en önemli günlerinden biri yaşanmış ve TMMOB günün koşulları doğrultusunda birlikte davrandığı emek örgütleri ile birlikte 1 günlük bir iş bırakma eylemi düzenlemiştir. TMMOB üyesi mühendis, mimar ve şehir plâncılarının katıldığı eylemin amacı, insanca yaşam ve grevli-toplu sözleşmeli sendikal hakların elde edilmesiydi. Dönemin TMMOB Başkanı Teoman Öztürk ve Yönetim Kurulu Üyelerinin yargılanmalarına da neden olan iş bırakma eyleminin TMMOB tarihinde çok özel bir yeri bulunmaktadır. O gün eylem alanlarında diğer emekçilerle kol kola giren mühendis, mimar ve şehir plâncıları kendi yaşam koşullarının belirlenmesinde söz ve karar sahibi olma mücadelesi verirken dönemin Başbakan Yardımcısı'nın "Teknik personelin yasal olmayan siyasi amaçlı davranışlara itibar etmeyecekleri inancını taşıyorum" yönlü aba altından sopa göstermesine karşı direnerek 55 ilde 740 iş yerinde iş bırakma eylemini başarı ile uyguladılar. Aradan geçen 32 yıl sarfında sermaye yanlısı, uluslararası şirketler ve onların iktidarlarının sözcüleri yine benzer şekilde TMMOB`yi dize getirmek, kendilerine karşı seslerini yükselten kaleleri birer birer zapt etmek için benzer yöntemlerle harekete geçtiler. AKP iktidarı genel seçimlerden önce 8 Haziran 2011 tarihli Resmi Gazete`de bir düzenlemeye giderek bazı bakanlıkları kapatırken bazı yeni bakanlıklar oluşturdu. TMMOB tarihindeki bu çok önemli güne atfen, TMMOB 41. Olağanüstü Genel Kurulu'nda bundan sonra her yıl 19 Eylül gününün "TMMOB Mühendis, Mimar ve Şehir Plâncıları Dayanışma Günü" olarak kutlanılması kararı alınmıştır. 1979 yılında örgütlülüğüne sahip çıkan, onuruyla ve emeğiyle yaşamak için bir günlük iş bırakarak mücadelesini yükselten TMMOB, bugün de AKP eliyle

sürdürülen TMMOB örgütünü yok sayan ve baskıcı sermaye yanlısı politikalara teslim olmayacak bilakis mücadelesini yükselterek sürdürecektir. TMMOB`nin bugünkü toplumcu geleneğiyle emek ve demokrasi mücadelesindeki konumunun oluşmasında 70`li yıllarda yarattığı birikimin önemi büyüktür. Kamusal faydayı esas alan, meslektaşlarının sorunlarını halkın sorunlarından ayırt etmeyen TMMOB, o yıllarda olduğu gibi bugün de gerici güçler tarafından kuşatma altındadır. Devlet Denetleme Kurulu (DDK) raporları, Kanun Hükmünde Kararnameler (KHK) ile sermaye yanlısı iktidarların TMMOB`yi yok sayma, özerk yapısını ortadan kaldırma ve tasfiye etme gayretleri günümüzde de devam etmektedir. Son olarak AKP iktidarı seçimlerden önce 8 Haziran 2011 tarihli Resmi Gazete`de yayımlanan bir düzenleme ile bazı bakanlıkları kapatırken yeni bakanlıklar oluşturmuştur. AKP iktidarının beceriksizliği mühendislik, mimarlık ve şehir plancılığı hizmet alanında da kendini göstermiş ve aradan 1 ay bile geçmeden kurulan bakanlıklar yeniden değiştirilmiştir. 4 Temmuz 2011 tarihinde yayımlanan KHK ile "Çevre ve Şehircilik Bakanlığı" ile "Orman ve Su İşleri Bakanlığı" oluşturulmuştur.Çevre ve Şehircilik Bakanlığı`nın amaç bölümünde Çevre, Orman ve Şehircilik Bakanlığı`nda farklı olarak "meslek odalarının mevzuatını düzenleme" ifadesi çıkarılarak, bakanlığın görev alanı ile ilgili "mesleki hizmetlerin norm ve standartlarını hazırlamak, geliştirmek, uygulanmasını sağlamak ve ilgililerin kayıtlarını tutmak"la "sınırlı" tutulmuş gözükse de bakanlığın bünyesinde kurulan Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü`nün görev tanımı mesleğimiz ve TMMOB aleyhine daha da genişletilmiştir.19 Eylül 1979`da örgütlülüğüne sahip çıkan ve insan onuruna yaraşır bir şekilde yaşamak için bir günlük iş bırakma mücadelesi pratiğini yaratan TMMOB, AKP`nin "kurnaz" oyunlarına pabuç bırakmayacaktır. Başta kıdem tazminatının kaldırılması olmak üzere emeğe yönelik baskıların giderek arttığı bu dönemde mesleki demokratik kitle örgütü ve emek mücadelesinin önemli bir bileşeni olan TMMOB`ye daha fazla ihtiyaç vardır. Mühendis, mimar ve şehir plancılarının tüm emekçilerle kol kola girerek emekten, halktan yana seslerin yükseltilmesinde TMMOB`ye büyük sorumluluklar düşmektedir. "Başka bir dünya mümkün"ü kılabilmek için tüm emek ve demokrasi güçlerinin bir arada mücadele yürütmesinin önemi bugün daha da büyüktür. İşte bu yüzden "19 Eylül TMMOB Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları Dayanışma Günü" tıpkı bundan 32 yıl öncesinin coşkusu ile kutlanmalıdır.

Tüm meslektaşlarımızın dayanışma gününü kutlarız.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası

Ankara Şubesi 20. Dönem Yönetim Kurulu